

Silabe

Ana Blandiana

Adesea-mi vine să mă rog
Glasului meu, precum un cerb
În care-a fost ascuns un herb
Neînțeles, de inorog.

Ascult uimită cum se schimbă
Gându-mi stângaci în regi și zei
Înțelegându-se-ntre ei
Într-o de mult uitată limbă.

Silabe mi se strâng în piept
Străine, fără să mă-ntrebe,
Neiertătoare și superbe.
Nu mă mai mir. Ascult, aștept,

Număr cum picură rar, reci,
Îndepărtat ca dintre stele,
Din rotunjirea gurii mele
Moartea și viața mea de veci.